

POSTANOWIENIE

17 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

Prezes SN Joanna Misztal-Konecka

na posiedzeniu niejawnym 17 lipca 2024 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa S. P.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej w R.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej Spółdzielni Mieszkaniowej w R.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z 30 sierpnia 2022 r., I ACa 335/21,

1. odrzuca skargę kasacyjną w części, w jakiej skierowana jest wobec zawartego w pkt I wyroku rozstrzygnięcia co do zmiany orzeczenia Sądu pierwszej instancji i oddalenia powództwa w pozostałej części oraz zawartego w pkt II rozstrzygnięcia w zakresie oddalenia apelacji w pozostałym zakresie;

2. przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w pozostałej części.

UZASADNIENIE

pkt 1 postanowienia z 17 lipca 2024 r.

1. Wyrokiem z 30 sierpnia 2022 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi, w sprawie z powództwa S. P. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej w R. o zapłatę, zmienił na

skutek apelacji powoda wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z 20 listopada 2020 r. w ten sposób, że:

- zasądził od Spółdzielni Mieszkaniowej w R. na rzecz S. P. 200 000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 30 sierpnia 2022 r. do dnia zapłaty oraz 6642 zł brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu; oddalił powództwo w pozostałej części; nakazał pobrać od Spółdzielni Mieszkaniowej w R. na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 10 000 zł tytułem niezapłaconej opłaty od pozwu (pkt I);

- oddalił apelację w pozostałym zakresie (pkt II);

- zasądził od Spółdzielni Mieszkaniowej w R. na rzecz S. P. kwotę 3321 zł brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym (pkt III);

- nakazał pobrać od Spółdzielni Mieszkaniowej w R. na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Apelacyjnego w Łodzi kwotę 11 711,88 zł tytułem nieopłaconych kosztów sądowych w postępowaniu apelacyjnym (pkt IV).

2. Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wywiodła strona pozwana, wskazując na naruszenie art. 17¹¹ ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 14 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw w zw. z art. XXVI Przepisów wprowadzających Kodeks cywilny oraz w zw. z art. 229 § 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze, art. 509 k.c., art. 5 k.c., art. 896 w zw. z 904¹ k.p.c., art. 236 k.p.c. w zw. z art. 278 k.p.c. w zw. z art. 2 ust. 4 u.s.m. i w zw. z art. 151 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Pozwana zaskarżyła wyrok Sądu Apelacyjnego w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

3. Rozstrzyganie na etapie przedsądu obejmuje również ocenę dopuszczalności skargi kasacyjnej. Z tego względu należy zauważyć, że poza wymaganiami formalnymi dopuszczalność skargi kasacyjnej, podobnie jak i innych

środków zaskarżenia, uzależniona jest od wykazania przez skarżącego interesu prawnego w zaskarżeniu orzeczenia, który uwarunkowany jest wykazaniem pokrzywdzenia tym orzeczeniem. W uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 15 maja 2014 r. (III CZP 88/13, OSNC 2014, nr 11, poz. 108), której nadano moc zasady prawnej, wyrażone zostało stanowisko, że pokrzywdzenie orzeczeniem (*gravamen*) jest przesłanką dopuszczalności środka zaskarżenia, chyba że interes publiczny wymaga merytorycznego rozpoznania tego środka. Sąd Najwyższy przyjął, że ogólne założenie obiektywnej potrzeby uzyskania ochrony prawnej, które racjonalizuje możliwość korzystania ze środków zaskarżenia, nie naruszając ich istoty, uzasadnia uznanie interesu prawnego w zaskarżeniu, jako przesłanki dopuszczalności środków zaskarżenia. Jej istnienie wynika z zasad i regulacji znajdujących odzwierciedlenie w Kodeksie postępowania cywilnego; objęta jest przewidzianym w tym Kodeksie systemem badania dopuszczalności środków zaskarżania orzeczeń. Interes ten występuje w razie pokrzywdzenia (*gravaminis*) i polega na niekorzystnej dla strony różnicy między zgłoszonym przez nią żądaniem a treścią rozstrzygnięcia. Przesłanka *gravaminis* pozwala przyjąć, że w części, w której orzeczenie jest korzystne dla skarżącego, skarga kasacyjna jest wyłączona, ze względu na brak pokrzywdzenia (tak też postanowienia SN: z 31 października 2023 r., I CSK 4683/22; z 24 stycznia 2024 r., I CSK 924/23; z 14 lutego 2024 r., I CSK 2906/23, i z 29 lutego 2024 r., I CSK 1080/23).

Skarżąca objęła zakresem zaskarżenia również rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji zawarte w pkt I i II wyroku, którym Sąd Apelacyjny zmienił orzeczenie Sądu Okręgowego i oddalił powództwo w pozostałej części oraz oddalił apelację powoda w pozostałym zakresie. Oceny tej nie zmienia korekta zakresu zaskarżenia dokonana przez skarżącą pismem z 6 czerwca 2023 r., gdyż pismo to wpłynęło już po terminie do wniesienia skargi kasacyjnej.

Rozstrzygnięcia te w sposób oczywisty nie naruszają interesów skarżącej, należało zatem skargę w tej części odrzucić na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z § 2 k.p.c.

[SOP]

[ms]

